

Славейче

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЪ
ГОГОВОТО ЗЪБЧЕ

— Мамо, остави ме!
Зъбчето боли ме!
Ахъ, боли ме много! —
писна силно Гого.
Неговата майка
почна да се вайка
и да го съветва:
— Тъй не бива, Гого!
Ужъ голъмъ си вече,
а пъкъ толкозъ плачешъ!
Тя му хвана здраво

зъбчето кораво
и го силно дръпна.
Гого писна само:
— Оле-ле-ле, мамо!
После попретръпна
болката му зъбна...
А следъ две недѣли
край зъбкитъ бѣли
ново зъбче блесна.

Йорданъ Русковъ

ЛЯСТОВИЧКАТА

Бѣше хубавъ, слънчевъ день. Изъ въздуха се носѣше благоуханиятъ ароматъ на току що цвѣналия дървета. Изъ лазурното небе плуваха нѣколко бѣли облачета. Птичкитъ пѣха своитъ звънливи пѣснички. Пенчо и Митко играеха весело на улицата. Изведнажъ Митко се спрѣ и погледна нагоре. Една черна съ бѣло герданче лястовичка летѣше въ въздуха. У Митко се поради желание да я улови. Той взе единъ доста голъмъ камък и го хвърли по нея. Следъ малко лястовичката лежеше мъртва на земята. Митко се зав-

тече да я вземе. Около лястовичката се бѣха събрали около четири — пет мѣнички лястовички. Тѣ бѣха нейнитъ скѣпи рожби. Митко каточели се съзве. Той трепна при мисълта, че сега малкитъ лястовички сѣ сирачета. Кой ли ще ги гледа сега? — Мислѣше си Митко. Какво направихъ азъ? Азъ съмъ причината да останатъ сиротни тѣзи лястовичета. Тѣй си думаше Митко и едри сълзи се ронѣха по приблидителното му лице.

Андрияна Л. Христова
уч. IV отд. у-ще Князь Борисъ

НОВИНИ

Редакцията на в. „Славейче“ пожелава на всички свои сътрудници, абонати, настоятели и читатели щастливо завършване на учебната година и весело прекарване на лѣтната ваканция.

Първият брой от новата седма годишнина ще излѣзе въ началото на идната учебна година съ хубавъ цвѣтенъ печатъ и разнообразенъ материалъ. Очаквайте го!

Разпространявайте и препоръчвайте в. „Славейче“! Дайте ни адреси на ученици и учители, на които да изпратимъ пробни броеве!

Деньтъ на детето ще се празнува въ София на 7 юний т. г. съ молебень и манифестация на ученицитъ отъ всички основни училища.

РЕДАКЦИОННИ

СЪ ТОЗИ БРОЙ завършваме шестата годишнина на вестникъ „Славейче“.

РЕДАКЦИЯТА положи всички усилия да изпълни поетитъ задължения. Вестникътъ, въпреки липсата на хартия и чувствителното поскъпване на печата, излѣзе въ 10 отдѣлни броеве, цвѣтно отпечатани, на хубава хартия. Обещанитъ книги-премии се изпратиха на всички редовни абонати, които изплатиха абонамента си въ опредѣленъ срокъ.

АБОНАТИТЪ И НАСТОЯТЕЛИТЪ, които по една или друга причина още не сѣ изплатили дължимитъ суми за абонамента, нека побързатъ съ внасянето имъ, за да можемъ и ние отъ своя страна да се изплатимъ на печатница, цинкография и другаде.

ПЪРВИЯТЪ БРОЙ отъ седмата годишнина ще излѣзе въ началото на новата учебна година и ще се разпрати на всички досегашни абонати и настоятели. Очаквайте първия брой отъ година седма! Запишете се абонати за новата годишнина!

ИГРИ И ЗАБАВИ

ВЗЕМАНЕ МОНЕТА

Лицето, което ще прави фокуса застава предъ зрителитъ, като въ дѣсната рѣка държи една монета, а лѣвата рѣка е праздна. То казва, че тая монета отъ дѣсната рѣка трѣбва да мине въ лѣвата, но така, че да не се доближаватъ дветъ рѣце.

Всички ще кажатъ, че това е невъзможно. Фокуса става по следния начинъ: безъ да се измѣня положението на рѣцетъ, които сѣ разперени, монетата се слага въ жгѣла на масата. После лицето се обръща пакъ съ разперени рѣце и хваща монетата съ лѣвата рѣка.

Така играта е завършена. Монетата е минала отъ дѣсната рѣка въ лѣвата, безъ рѣцетъ да сѣ свивани.

СКРИТА КАРТИНА

Къде е майката на тѣзи весели деца?

Решение на задачитъ отъ брой 9.

1. Ребусътъ: Нора, оризъ, ризи, Азия.

2. Елена, Лена, лень, елень
3. Неронъ—Беронъ.
4. Ди-мотика; Ан-гора.
5. Джъбтъ не ражда орѣхъ
6. Погребалния ковчегъ.
7. Устата съсъ зѣбитъ.
8. Дрѣнѣтъ съсъ дрѣнкитъ.

Решили вѣрно всички задачи
Евгения Вичева, Иванъ Марковъ и Василь Обретеновъ — София.

Печ. „Стопанско развитие“, София
ул. Веслецъ 5, 1942/781

15. ГОНИТБАТА

Капитанъ Ахабъ не спа цѣлата нощъ. Очитъ му бѣха вперени въ водното пространство. Той търсѣше само едно петно, едно тѣло, тѣлото на бѣлия кашалотъ, нареченъ Моби Дикъ. Той дишаше морския въздухъ като нѣкое старо корабно куче. На разсъване той заяви, че наблизо има кашалотъ. И заповѣда да го издигнатъ на върха на мачтата. Покачи се бързо въ пригответа отъ по-рано специална кошница. Когато го издигнаха въ въздуха, той се развика: — Тамъ е! Пѣхти! Виждамъ грѣбъ, който прилича на снѣжна могила. Това е Моби Дикъ! Спуснете ме! Бързо лодкитъ!

Лекитъ лодки летѣха по водата, ала все пакъ мина доста време докато Моби Дикъ бѣ достигнатъ. Изглеждаше, че бѣлиятъ кашалотъ се бѣ разгърналъ като губервъ върху вълнитъ. Ловецѣтъ се намѣри толкова близо до дивеча, че Ахабъ можа да види грамадитѣ брѣчки по главата на животното. Лодката скоро се намѣри точно предъ главата на животното, най-удобното мѣсто, за да му се нанесе смъртния ударъ съ острието на копието. Но животното за мигъ промѣни положението си. Моби Дикъ не веднажъ бѣше нападанъ. Той знаеше да се брани, но и да напада едновременно. Лодката на Ахабъ скоро се намѣри въ устата на кашалота. Преди да бѣде строшена на две, Ахабъ, който бѣ разбралъ намѣренията на кашалота, се опита да я изтегли отъ челюститъ на животното, но лодката се наклони, влѣзе още по-навѣтре въ устата на кашалота, и Ахабъ, полуудавенъ отъ пѣната, която правѣше опашката на кашалота, бѣ неспособенъ да плува. Наблюдателитъ отъ кораба видѣха всичко и бързо се приближиха къмъ мѣстото, където бѣ падналъ Ахабъ.

— Карайте направо върху бѣлия кашалотъ! Нападнете го! — викаше Ахабъ.

Корабътъ се отпрати по посоченото направление.

Прибранъ въ лодката на Стѣбъ, Ахабъ не можеше да се изправи. Умора бѣ сковала тѣлото му.

— Копието ми здраво ли е? — бѣше единствениятъ му въпросъ.

— Да, ето го! — рече Стѣбъ, като му го показваше.

— Сложи го до мене! Липсватъ ли хора?

— Петъ души.

— Помогни ми, приятелю, искамъ да стана! Така...

Виждамъ го! Още плува.

Деньтъ приближаваше къмъ своя край. Нощта завари наблюдателитъ на поста имъ.

— Струята не се вижда вече! Тъмно е, капитане, — извика единъ гласъ въ въздуха.

— Добре, слѣзте долу!

Презъ нощта той ще пѣтува по-бавно. Утре заранъ ще продължимъ гонитбата.

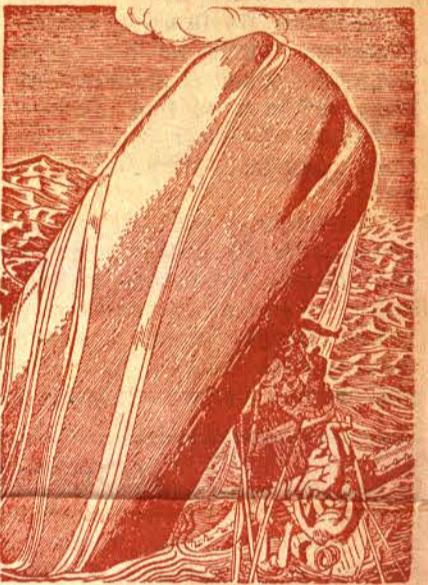
Три дни Моби Дикъ бѣ жестоко преследванъ. Дали защото бѣше уморенъ отъ гонитбата или имаше нѣкое коварно намѣрение, но той поч-

на да намалява бързината на своя ходъ. Лодката, която го преследваше бѣше почти до него. Когато лодката се хвърли напредъ, за да стигне челото на кашалота, Моби Дикъ каточе разбра приближавашата атака и бързо изпусна силна струя вода, която безъ малко щѣше да обърне лодката. Ахабъ изчезна въ струята, но шомъ водата се успокои той хвърли жестоко то си копие въ тѣлото на своя омразенъ врагъ. То се заби въ тѣлото на кашалота, който се отдалечи съ гърчене и бързо изчезна. Вжжето се скѣса и отнесе копието.

Ахабъ се сгърчи отъ мъка. Силитъ му го напуснаха.

— Лопатитъ! Лопатитъ! Хвърлете се, деца мои!

Но когато всички се приближиха къмъ кораба, бѣлиятъ кашалотъ внезапно се обърна къмъ кораба и изчезна подъ водата. Ахабъ се бѣше уловилъ за едно вжже, когато

корабътъ бѣ разгърсенъ отъ силенъ ударъ. Вжжето се завъртѣ, главата на Ахабъ падна въ случайна примка и той увисна въ въздуха. Нѣколко секунди изплашенитъ моряци останаха неподвижни предъ тая страшна гледка. Втори ударъ разтърси кораба, той се наклони и Ахабъ изчезна въ водата.

— Корабътъ! Велики Боже! Корабътъ!

Скоро всички забелязаха, че корабътъ бѣ пробитъ отъ зловещитъ удари на бѣлия кашалотъ и сега бързо потъваше. А наоколо, край него, се издигаха голѣми струи, които Моби Дикъ изхвърляше съ зловеща бързина.

Къде останаха другитъ? Къде е Куиккуегъ, Дагу, Таштего, Старбък, Стѣбъ и Фласкъ? Дали морето погълна и тѣхъ, както погълна капитанъ Ахабъ?

Сждбата бѣ пожелала азъ да се намѣри въ този моментъ до спасителното буре. Два дни то ме носи надъ солениитъ морски води, заобиколенъ отъ акули, които каточели си стискаха челюститъ, за да не ме разкъсатъ. На третия день единъ корабъ ме приближи. Когато ме прибраха на кораба, видѣхъ, че това бѣ „Рахилъ“, капитанътъ на който продължаваше да търси своя изчезналъ синъ.

Край.

ЗАДАЧИ, РЕБУСИ, ГАТАНКИ

1.	1			
	2			
	3			
	4			
	5			
	6			
	7			
	8			

1. Животно.
2. Растение.
3. Морско животно.
4. Питай за това зидаря.
5. Часть отъ облѣклото.
6. Женско име.
7. Нѣколко войника.
8. Градъ.

Първитъ букви даватъ най-любимото занимание на децата.

Задача: Пенка Петрова, у-ще Казанлъкъ

2. Име на евтино и приятно питие. Като се замѣни първата буква съ „К“, става домашно животно, а като се замѣни съ „Л“, става растение.

Задача: Иванъ Пѣевъ, ученикъ, Пловдивъ

3. Какво има най-много въ Созополь?

Задача: Марко Гечевъ, ученикъ, Пльвень

4. На кой царъ е най-голѣма короната?

Задача: Милчо Васевъ, у-къ, София

5. Въ София изворче извира, въ цѣла България капчици прѣскатъ. Що е то?

6. Кои сѣ тѣзи три числа, които като ги съберемъ или умножимъ помежду имъ, се получава все едно и сжщо число?

Задача: Стефанъ Д. Гълъбовъ, у-къ с. Гулянци, Никополско

Първиятъ системенъ списъкъ на звездитъ е билъ съставенъ отъ Хипархъ, който е живѣлъ 130 год. преди Христа. Този списъкъ, запазенъ отъ Птоломея брой 1025 звезди.

Клавдий Птоломей е александрийски астрономъ и географъ. Прочутъ е съ теорията си, че земята е въ центъра на свѣта като неподвижно

тѣло. Тази теория е била мѣродавна въ срѣднитъ вѣкове.

Древното тракийско име на гр. Пловдивъ, където всѣка година става международенъ панаиръ, е Пулцуева.

Съществува една чудна птица. Тя прилича и на лебедъ и на пѣтелъ. Особено, когато плува по водата, не може да се различи, коя отъ дветъ птици повече наподобява.

ПОКАНА

за записване абонати за новата СЕДМА ГОДИШНИНА на

СЛАВЕЙЧЕ

илюстриранъ вестникъ за деца и юноши

Редактори: Георги Крънзовъ, Радка Станимирова и Василь Стоицевъ.

Излиза всѣки месецъ презъ учебната година. Годишенъ абонаментъ само 20 лева предплатени. Одобрень и препоръчанъ отъ Министерството на народното просвѣщение съ окръжно № 1667, отъ 16. IV. 1937 год. Адресъ: София, Владая 45. Пощенска чек. смѣтка 624. Телефонъ: 3-22-06. Абонатитъ, които изплатятъ абонамента си веднага или най-късно до 15 дѣкември т. г. получаватъ една бесплатна книга-премия.

Въ вестникъ „СЛАВЕЙЧЕ“ сътрудничатъ най-добритъ наши писатели, художници, лѣкари, общественици и педагози. Застѣватъ се много и разнообразни художествени и забавни отдѣли. Абонирайте се!

Писателтъ Константинъ Н. Петкановъ е издалъ новъ романъ „МАГИЯ“. Сюжетътъ на романа е отъ българското село. Въ него се описва живота и страданията на едно семейство, което вѣрва въ магията. Паралелно съ него се разказва и романтичната история на една учителска млада двойка. Романътъ се чете леко и увлича. Той е юбилейно издание по случай навършени петдесетъ години и двадесетъ години творческа дейность на автора. Стр. 240—голъмъ форматъ, цена 80 лв. Доставка се отъ автора, ул. „Веслецъ“, 18 — печатница „Одеонъ“. Доставете си го!